

Kones Ryg, fordi han en Dag fandt den nye Sangbog gemt i hendes Dragkisteskuuffe. De Gamles Modstand styrkede blot Ungdommens Sammenhold, ildnede deres Tro til Begejstring. Langt ud over Sognets Grænser, helt over til den anden Side af Fjorden spredtes Rygtet om det nye, glade Budskab, og Folk kom dragende langvejs fra for at høre og se. Det var, som om selve Luften bragte Aandens Vaarbud viden om Land og kaldte de slumrende Spirer frem af Mulde. Det var Grødetid, Blomstertid, de rige Forjættelsers straalende Dage.

Dengang var det ogsaa, at det blev aabenbaret, hvad for mærkelige Evner der slumrede i Friskolelærer Povelsen. Denne Mand havde oprindelig været en ganske simpel Skomager. Ældre Folk kunde endnu huske ham som en lang, vindtør, underlig Fyr, der sad bag sit Vindue med begede Traade hængende over Øret og fra Morgen til Aften sang gamle Viser, som Ingen kunde finde Forstand i. Men Pastor Momme indsaa' snart, at her var noget af det ægte Guld. Han fik ham ved gode Venners Bistand anbragt paa et Seminarium, hvorfra han efter kort Tids Forløb vendte tilbage som en stadselig Skikkelse med runde, glade Kinder og et pragtfuldt Skæg nedover Brystet. Hin store Dag, da Forlovelsen blev fejret mellem